

Sygn. akt IXKa 126/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Andrzej Walenta**

Protokolant - **st. sek. sądowy Magdalena Maćkiewicz**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń - Wschód w Toruniu **Małgorzaty Lubińskiej**

po rozpoznaniu w dniu 04 maja 2017r.,

sprawy **J. D.** oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 i §4 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego Toruń - Wschód w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2016r., sygn. akt VIIIK 1036/16

I. **zmienia** punkt „**II**” zaskarżonego wyroku w ten sposób, że ustala, iż podstawę prawną orzeczenia tego środka karnego stanowi art. 42§4 kk, a orzeczony dożywotni zakaz dotyczy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zasądza** od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adwokata J. W. kwotę 516,60zł. (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej J. D. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. **zwalnia** J. D. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 126/17

UZASADNIENIE

J. D. został oskarżony o to, że:

w dniu 01 lipca 2016r. w miejscowości G. gm. L. woj. (...) - (...), kierował w ruchu lądowym motorowerem marki H. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie 0,30 mg/l, II badanie 0,31 mg/l, III badanie 0,22 mg/l, IV badanie 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w T. sygn. akt (...) i wyrokiem Sądu Rejonowego w G. (...) sygn. akt (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie 12.11.2012r. do 09.07.2013r. kary pozbawienia wolności na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w G. (...) sygn. (...) z dnia 16.12.2011r. za czyn z art. 178a§4 kk -

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 i §4 kk w zw. z art. 64§1 kk;

Sąd Rejonowy w Toruniu na mocy wyroku z dnia 22 listopada 2016r., sygn. akt VIIIK 1036/16:

I. Uznał oskarżonego J. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. za winnego popełnienia występku z art. 178a§1 i §4 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy art. 178a§4 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 42§3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

III. Na mocy art. 43a§2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. Zasądził od Skarbu Państwa (Kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. W. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście i 92/100) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciążył go kosztami postępowania w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy Toruń - Wschód w Toruniu zaskarżając powyższy wyrok w zakresie orzeczenia o środkach karnych na niekorzyść oskarżonego .

Skarżący zarzucił wyrokowi obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 42§3 kk, poprzez jego błędne zastosowanie i orzeczenie na podstawie tego przepisu wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio, podczas gdy przepis ten obliguje sąd do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio bez możliwości wyłączania spod zakresu jego obowiązywania pojazdów określonego rodzaju lub też pojazdów w określonej strefie.

Formułując tego rodzaju zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie „II” poprzez orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i o utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja oskarżyciela publicznego jest zasadna, a ponadto sąd odwoławczy ustalił, że podstawę prawną orzeczenia dożywotniego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych stanowi art. 42§4 kk.

Na wstępie podkreślić należy, że w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy zgodnie z wymogami procedury karnej i prawidłowo ustalił stan faktyczny. Nie kwestionował tego także skarżący. Apelacja oskarżyciela publicznego jak wyżej wskazano jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie w całości. Na skutek przychylenia się do podniesionego w niej zarzutu zaskarżony wyrok Sądu I instancji został zmieniony, także z urzędu w zakresie podstawy prawnej orzeczonego środka karnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zebranego materiału dowodowego mieści się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć, Sąd odwoławczy dostrzegł jednakże w zaskarżonym wyroku, zauważone przez oskarżyciela publicznego uchybienie, a ponadto uchybienie związane z nieprawidłowo wskazaną przez Sąd Rejonowy podstawą prawną orzeczonego dożywotniego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Podniesiony w tej sytuacji przez skarżącego zarzut obrazę prawa materialnego w realiach przedmiotowej sprawy jawi się jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona na jego poparcie w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie tym samym podniósł oskarżyciel publiczny, iż Sąd I instancji z pewnością omyłkowo wskazał w punkcie „II” wyroku, że dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dotyczy jedynie ruchu lądowego.

Co do zasady słuszne jest stanowisko Sądu Rejonowego o orzeczeniu wobec J. D. dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nie kwestionując słuszności tej decyzji (bo kwestionować jej nie sposób) wskazać trzeba, że przepis art. 42§3 kk na który jednak nieprawidłowo powołuje się Sąd Rejonowy stanowi, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a§4 kk, a więc zakaz ten musi dotyczyć, jak słusznie akcentuje skarżący, nie tylko ruchu lądowego, ale każdego innego.

Natomiast podstawę prawną orzeczenia powyższego środka karnego musi stanowić przepis art. 42§4 kk, a nie jak to uczynił Sąd Rejonowy - art. 42§3 kk. Art. 42§4 kk stanowi bowiem wprost, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w §3 art. 42 kk, a więc w warunkach art. 178a§4 kk, a taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie.

J. D. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. (...) z dnia 16 grudnia 2011r., sygn. akt (...) był bowiem skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn właśnie z art. 178a§4 kk, a więc w przedmiotowej sprawie zostaje ponownie skazany w warunkach art. 178a§4 kk, a tym samym orzekając wobec J. D. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych należy wobec niego zastosować cytowany wyżej przepis art. 42§4 kk, a wpływu na zastosowanie tej normy nie może mieć fakt, że wyrok wydany został w trybie art. 343 kpk i art. 335 kpk.

Zastrzeżeń Sądu odwoławczego nie budzą natomiast w pozostałej części rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku.

Wobec powyższego oraz faktu, iż Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym wyroku żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym - obciążył Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, bowiem postępowanie odwoławcze zostało wszczęte na skutek omyłki Sądu Rejonowego.